

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. II. An, & quomodo duobus Rescriptis impetratis in eadem causa, in posteriore mentio fieri debeat de priore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

Resp. 1. In Rescriptis verborum seu Scripturæ ordinem servandum omnino esse, ita ut si ordo hic pervertatur, aut transponatur, non tantum contra formam Rescripti, sed etiam ultra, aut præter eam agendo aliquid, irritus sit processus *c. cum dilecta 32. juncta gloss. v. transponentes h. t.* tum quod mandati fines diligenter sint custodiendi, tum quod nullam potestatem habeat delegatus, nisi quantum ipsi juxta Rescripti formam à delegante conceditur) nisi forma Rescripti, in favorem præcisè partium concessa, ab his remittatur, aut forma, vel modus procedendi præscriptus non tam de jure communi (quo in casu juxta juris communis præscriptum forma talis, vel substantialis, vel accidentalis tantum erit) sed de novo à delegante præscribatur (quo in casu modus ille præscriptus substantialis erit) ita ut tali formam non servatam, aut sit irritus, prout probant relatum *c. & relatæ rationes*; si tamen de alia mente delegantis, vel ex stylo Curie, vel ex modo loquendi, vel ex aliis circumstantiis &c. nihil colligatur. Et hinc, quavis de pluribus alternativè, vel disjunctivè, ut inquirat delegatus, delegans præceperit, ad executionem tamen Rescripti obtinendam, unum ex illis esse verum sufficit, juxta *c. inter ceteros. 4. h. t.* cum factis sit ad veritatem propositionis disjunctivæ, alterutram veram esse.

§. II.

An & quomodo duobus Rescriptis impetratis in eadem causa, in posteriore mentio fieri debeat de priore.

Certum est 1. quod in Rescriptis justitiæ, sive ad lites impetratis, si in

eadem causa ad diversos judices delegatos plura talia rescripta impetrantur, in posterioribus mentio fieri debeat de prioribus, ita ut absque tali mentione posterius rescriptum impetratum, non quidem ipso jure nullum sit, annullari tamen & rescindi per oppositam exceptionem possit, & possint per prius Rescriptum, jam delegatis præsentatum, impetrati delegati judices procedere in tali causa, *c. ceterum. 3. h. t.* nisi, qui prius rescriptum impetravit, dolosè & malitiosè per annum eo usus non fuerit, aut nisi prius fuerit subreptitiè impetratum: his enim in casibus omnino validum est posterius rescriptum impetratum, quamvis prioris nullam mentionem fecerit, juxta *c. plerumque. 23. h. t.*

Certum est 2. tolli prius rescriptum & procedi debere juxta posterius, si in hoc posteriore mentio prioris rescripti, seu factæ jam delegationis facta fuerit, juxta relatum *c. ceterum §. si vero*, cum posterio- ra, si legitima priorum mentio fiat, derogent prioribus argu. *c. bona. 3. de confirm. ut. & inur.* nisi fortasse ad instantiam, in favorem præcisè partis, concessum hoc posterius rescriptum sit, atque huic favori suo cedere velit, qui posterius hoc rescriptum impetravit, ut juxta prius rescriptum procedi possit.

Certum est 3. Si prius rescriptum ad judices delegatos communi partium litigantium consensu impetratum fuit, nullum esse posterius rescriptum, ab una postea parte, nesciente altera, & nullam factam mentionem, quod prius rescriptum communi consensu impetratum fuerit, ad alios judices delegatos impetratum, juxta relatum *c. ceterum juncta glossa V. de com- mis.*

mis non tantum, ut ne alter injustum damnatum patiat, quo nesciente alii iudices petiti fuerunt, contra eos, qui communi consensu prius impetrati fuerunt, sed ut satis fiat etiam per expressam derogationem Regulæ Cancellariæ de non tollendo jus alteri quomodolibet quaesitum.

§. III.

De quibus mentio fieri debeat in Rescriptis beneficialibus.

Rescriptum, quod conceditur Clerico pauperum (& ab aliquibus Rescriptum beneficiale iustitiæ dicitur, eo quod iustum sit Clerico pauperi, beneficium conferre, ne mendicare cogatur) si in eo non fiat mentio proprii patrimonii, quod habet, aut pensionis, vel aliorum reddituum etiam laicalium, nullum est & invalidum; non tamen invalidum est illud Rescriptum, quod ad beneficium obtinendum Clerico conceditur in forma dignum, & communiter dicitur Rescriptum gratiæ, aut gratiosum, quamvis de patrimonio, aut talibus redditibus, quos etiam pingues habet, nulla fiat mentio: sicuti enim in forma pauperum ad obtinendum beneficium rescribere non vult Pontifex, nisi verè pauper aliquis sit, qualis non est, qui patrimonium, aut similes redditus compatentes habet, ita gratiosè etiam nonnunquam rescribit ad obtinendum beneficium, ubi paupertas non urget, sed merita, & aliæ convenientes qualitates exigunt; ergo ad illa Rescripta impetranda, ut ne errare videatur Pontifex, patrimonium, & similes redditus explicandi sunt, si aliquos ha-

beat impetrans; si tamen beneficium quod quis habet, quamvis illud tenue sit, in impetrando rescripto beneficiali, sive iustitiæ illud sit, sive merè gratiæ, taceat impetrans, nullum est illud, & subreptitium *c. postulasti. 27. h. t. & c. proponente. 42. eodem.* cum enim nolit Pontifex ad multas fraudes cavendas, beneficium alicui concedere, qui beneficium jam habet, & hujus in impetrando alio nullam mentionem facit, consequenter expressio beneficii jam obtenti (qualecunque illud sit, cum iura simpliciter & absolute loquantur, est de essentia, sive forma rescripti beneficialis post modum obtinendi, nullum autem est Rescriptum, quod sua forma sive essentia caret.

Quin imò in *c. ad aures. 8. h. t.* vult etiam Pontifex, ut in Rescripto ad aliud beneficium à se impetrandum, exprimat etiam qualitas beneficii jam ante obtenti, utrum scilicet hoc sit Dignitas, personatus, beneficium curatum, aut perpetuam residentiam requirens, utrum sit juris Patronatus, electivum, vel unitum alteri beneficio, aut beneficium Ecclesiæ Cathedralis, quorum reddituum sit, attendendo saltem praxin & stylum Curia, ac Regulas Cancellariæ (nisi certum aut verisimile sit, Papam nihilominus, etiam si qualitas beneficii expressi fuisset, illud concessurum fuisse, cum hæc qualitatis expressio, quamvis requiratur, de forma tamen Rescripti non sit arguenda. *c. ad aures* junctæ *Gloss. in casu* (& in *c. ad audientiam. 31. h. t.* vult, ut de Rescripto, seu mandato prius impetrato à Sede Apostolica, ad beneficium obtinendum ab impetrante, fiat mentio, quamvis eidem renunciavit pro pensione